

Eu sunt Român

Ionutz21

Eu n-am să-mi las iubirea de țară și de glie
Uitată pe-o colină, departe de ai mei
Căci sufletul din mine rămâne pe vecie,
A Daciei sămânță drept hrană pentru zei.

Mi-e talpa spintecată de-a nopților urgie
Și drumul fără margini a devenit anost.
Colind pământul sacru să pun în farfurie,
Dar toate-s împotriva și caut adăpost.

Adeseori din visul trecut prin focul vieții,
Tresar și plâng în noaptea ce iarăși m-a sedus...
Un om care cu trupul își va slăvii profeții,
Va aștepta odihna acolo-n Ceruri Sus!

Eu caut sanctuarul prin nopțile-mi umile,
Să-mi pun credința toată pe treapta ce-a crăpat.
De-o fi să plângă cerul peste-ale mele zile,
Un drum va prinde viață spre casa de odat'.

Eu n-am să-mi las iubirea de țară și de glie,
Să dăinuiască astfel pe-un țărm ce nu-i al meu!?
În suflet tricolorul îl port pentru vecie...
Că sunt român de-o viață și-așa voi fi mereu!

Georgian Ionuț Zamfira 18.08.2021